

sige en 8—9 øre pr. halvflaske øl. Er produktionen større, falder rabatten i hastig takt og forsvinder helt, når produktionen er over 125 000 hl. Hvis vi nu tager et bryggeri med en produktion på grænseområdet, nemlig 2 000 hl, udgør moderationen altså gennemsnitlig ca. 8—9 øre pr. flaske; hvis produktionen på bryggeriet fordeler sig ligeligt på pilsnere og luksusøl, kan bryggeriet f. eks. anvende denne rabat til at beregne sin pilsnerpris 3 øre lavere og sin pris på luksusøl 10—13 øre lavere end andre bryggerier, som ikke har denne moderation. Da den nuværende engrosafgift er en procentafgift, indvindes der her yderligere for pilsneren 2 øre og for luksusøllet 8—9 øre. Den samlede afgift for dette bryggeri udgør altså efter dette regnestykke ca. 5 øre mindre pr. pilsner og 20 øre mindre pr. flaske luksusøl end det, de store bryggerier betaler, og det svarer temmelig nøje til den prisforskel, man holder, nemlig 5 øre lavere for pilsneren, 20 øre lavere for luksusøllet. Man kunne altså, hvis man ville være ondskabsfuld, sige, at der føres priskonkurrence for statens regning! Man kan også sige det sådan, at disse små bryggerier har en dobbelt afgiftsmæssig begunstiggelse. Efter det foreliggende lovforslag videreføres den ene begunstiggelse, nemlig rabatten på hektoliterafgiften, medens den anden, som rimeligt er, falder væk.“

Udenfor ordførernes kreds omtalte *Reedtz-Thott* (KF) indgående de mindre bryggeriers interesse i ændringer i den foreslåede nyordning på dette punkt.

I det udvalg, som fik sagen til behandling, enedes man også om at stille forslag om et par ændringer til fordel for de mindre bryggerier. Dels skulle grundtaksten for de mindre bryggeriers afgiftslempelse forhøjes fra 25 kr. pr. hl til 30 kr., dels indrømmedes der bryggerier, hvis priser for luksusøl er særlig lave, et overgangsårs — finansåret 1955—56 — med midlertidig nedsættelse af afgiften for luksusøl, dog højst for et kvantum af samme størrelse som bryggeriets udlevering af sådant øl til forbrug her i landet i kalenderåret 1954.

Samtidig foresloges også enkelte andre ændringer, således vedrørende § 49. I den ændrede affattelse går bestemmelsen ud på at give kontrolmyndigheden adgang til at få oplysninger om restaurationsvirksomheders indkøb af afgiftspligtige varer hos detailhandlere o. lign. på tilsvarende måde som vedrørende indkøb hos engrosleverandørerne. Bestemmelsen tilsigter ikke at hindre den hidtil gældende frie forbindelse mellem kunde og leverandør.

Om enkelte af de spørgsmål, som udvalget havde drøftet, men som der ikke stilledes ændringsforslag om, hedder det i betænkningen:

„Udvalget kan tilslutte sig et af Vinhandlerforeningen for Danmark overfor udvalget fremsat forslag om, at mulighederne for en teknisk omlægning af engrosomsætningsafgiften af stærke drikke undersøges i et særligt, sagkyndigt udvalg.

Der har i udvalget fra flere sider været rejst spørgsmål om en